

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זי"עא בעל מחבר ספר "שולחן ערוך" נפטר בעיר ס'תת"ק צפת תרמ"א י"ג ניסן שנת ת"א ש"ת לפ"ק וי"ג מנחם סיון (שם אביו ר' אביהם ד"ר)

כל השנה - הלכות - בכל יום - מובטח לו שהוא בן "עולם הבא"!

"משה" שואל מחבירו "יעקב": אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

אורח חיים היומי

לימוד שולחן ערוך אורח חיים לכל השנה - עמוד אחד ליום

כ"ט תשרי

רבינו משה אלשיך

רבינו משה איסרליש זי"עא בעל מחבר ספי "דמ"א" נפטר בעיר קראקא י"ד י"ח אייר שנת ת"א ש"ת לפ"ק וי"ג מנחם סיון (שם אביו ר' ישראל ד"ר)

קודם הלימוד יאמר: הני רוצה ללמוד. בדי שביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידועת התורה. נהריני עושה לשם יחיד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחלים יאהרונה"י על ידי הנעלים ברחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן נג – דין הראוי לירד לפני התיבה

- י. יש ללמוד זכות על מקומות שנוהגים שהקטנים יורדין לפני התיבה להתפלל תפלת ערבית במוצאי שבתות. הגה: ובמקומות שלא נהגו כן אין לקטן לעבור לפני התיבה אפילו בתפלת ערבית אפילו הגיע לכלל י"ג שנים ביום השבת אין להתפלל ערבית של שבת דהרי עדיין אין לו י"ג שנה (מהרי"ל):
- יא. שליח ציבור שמאריך בתפלתו כדי שישמעו קולו ערב אם הוא מחמת ששמה בלבו על שנותן הודאה להשם יתברך בנעימה תבא עליו ברכה והוא שיתפלל בכובד ראש ועומד באימה וביראה אבל אם מכוין להשמיע קולו ושמה בקולו הרי זה מגונה ומכל מקום כל שמאריך בתפלתו לא טוב עושה מפני טורח הצבור:
- יב. אין ממנין מי שקורא לאלפי"ן עיני"ן ולעייני"ן אלפי"ן:
- יג. פוחח והוא מי שבגדו קרוע וזרועותיו מגולים לא ירד לפני התיבה:
- יד. סומא יורד לפני התיבה ובלבד שלא יקרא בתורה משום דברים שבכתב אי אתה רשאי לאומרם על פה:
- טו. שליח ציבור קבוע יורד לפני התיבה מעצמו ולא ימתין שיאמרו לו:
- טז. מי שאינו שליח ציבור קבוע צריך לסרב מעט קודם שירד לפני התיבה ולא יותר מדאי אלא פעם ראשונה מסרב וכשיאמרו לו פעם שניה מכין עצמו כמו שרוצה לעמוד ובפעם שלישית יעמוד ואם האומר לו שירד הוא אדם גדול אינו מסרב לו כלל:
- יז. אם טעה שליח ציבור וצריכין להעמיד אחר תחתיו אותו שמעמיד תחתיו לא יסרב:
- יח. האומר איני יורד לפני התיבה מפני שבגדי צבועין או מפני שברגלי סנדל לא ירד באותה תפלה כלל מפני

- שדרך האפיקורסין להקפיד בכך וחיישינן שמא אפיקורסות נזרקה בו. (הגה: ואפילו אם נותן אמתלא לדבריו לא מהני) (צ"ח יוסף נטס ר' יהונתן):
- יט. יש מונעים גר מלהיות שליח ציבור ונדחו דבריהם אפילו יחיד יכול לעכב ולומר איני רוצה שפלוגי יהיה חזן אם לא שכבר הסכים עליו מתחלה. הגה: ודוקא שיהיה לאותו יחיד טעם הגון על פי טובי העיר אבל בלאו הכי אין היחיד יכול למחות בשליח ציבור (מהרי"ו סימן ס'). ואם הוא שונאו יכול למחות בו קודם שהסכים עליו (מהר"ס פדואה סימן ק"ד ומהרי"ק שו"ט מ"ד). ומי שהוא שונא לשליח ציבור לא יעלה לספר תורה כשקורא התוכחה (אור זרוע):
- כ. אם אחד רוצה לומר תפלה בשביל אביו ואחד רוצה לומר בשביל אחר מי שירצה הקהל שיאמר התפלה הוא יאמר:
- כא. אין למנות שליח ציבור על פי שר עובד גלולים אף שרוב הצבור הפצים בו:
- כב. שליח צבור בשכר עדיף טפי מבנדבה. הגה: ואין לאדם להתפלל בלא רצון הקהל. וכל מי שמתפלל בחזקה ודרך אלמות אין עונין אמן אחר ברכתיו (נתימין ואז סימן קס"ג ואגודה פרק כ"ד מנכ"ן):
- כג. שכר שליח ציבור פורעים מקופת הקהל אף על פי שהשליח ציבור מוציא הדל כעשיר מכל מקום אין יד העני משגת כעשיר. הגה: ויש אומרים שגובין חצי לפי ממון וחצי לפי הנפשות וכן הוא מנהג הקהלות (מהר"ס פדואה מ"ז):
- כד. צבור שצריכין לשכור רב ושליח ציבור ואין בידם כדי שכר שניהם אם הוא רב מובהק וגדול בתורה ובקי בהוראה הוא קודם ואם לאו שליח ציבור קודם:

סיב"נו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי בנסיית ובבתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לנצחיים צדיקים.